

A-1296

INSTYTUT TURYSTYKI
ZAKŁAD GOSPODARKI TURYSTYCZNEJ
WE WROCŁAWIU

TI 425701/818
ZAKŁAD TURYSTYKI
WROCŁAW

RUCH TURYSTYCZNY
REJESTROWANY W OBIEKTACH
NOCLEGOWYCH W POLSCE W 1991 R.

Opracował:

dr Zbigniew T. Werner

WROCŁAW 1992

1. Wielkość ruchu turystycznego

W 1991 r. (X.90 - IX.91) zarejestrowano w obiektach noclegowych 10 685,093 tys. osób. Liczba ta jest nieco większa niż w 1990 r., ale w stosunku do lat poprzednich mniejsza o kilka milionów osób. Zmniejszenie to dotyczy turystów polskich, ponieważ przyjazdy do Polski cudzoziemców przewyższyły wielkość z 1990 r. ponad dwukrotnie i wynoszą 36107,0 tys. osób. Liczba gości zagranicznych korzystających z noclegów zwiększyła się znacznie w porównaniu z poprzednimi latami i osiągnęła wielkość 2572,6 tys. osób.

Od 1990 r. zauważyć można bardzo znaczący spadek ruchu krajowego w hotelach (ponad 1 mln osób) oraz w ośrodkach wczasowych (ok. 600 tys. osób). Wyraźne różnice w wielkości ruchu występują na campingach i w kwaterach prywatnych. Krótszy jest czas pobytu - w ośrodkach wczasowych wynosi on 11 dni, podczas gdy w 1980 r. wynosił nieco ponad 12 dni. Porównując jednak okresy I-IX 1990 i 1991 r. zauważyć można wzrost liczby turystów w ośrodkach wczasowych. Fakt ten należy odnotować jako pozytywne zjawisko, ale nie jest to przesłanka do postawienia jednoznacznego wniosku o poprawie sytuacji w ruchu wewnątrz krajowym, ponieważ nie ma jeszcze danych dla całego roku 1991.

Ruch turystyczny zarejestrowano w każdym województwie. W sześciu województwach: warszawskim, bielskim, gdańskim, krakowskim, nowosądeckim i szczecińskim koncentrowało się 38,4% całego ruchu w Polsce. Były to województwa najczęściej odwiedzane przez turystów. Każde z nich odwiedziło ponad 400 tys. osób.

Najbardziej odwiedzane przez turystów województwa to: białopodlaskie, łomżyńskie, ostrołęckie i sieradzkie. Każde z tych województw odwiedziło poniżej 40 tys. osób.

2. Przestrzenne rozmieszczenie ruchu turystycznego

Na obszarze Polski przeważają bardzo małe wielkości ruchu - 0-5 tys. osób (tab.1). Występują one w 827 miastach i gminach, t.j. w 71,2% ogółu jednostek, w których zarejestrowano turystów. Przy tym bardzo dużo jednostek zostało odwiedzonych zaledwie przez kilkudziesięciu lub kilkuset gości.

Wśród 14 miast i gmin odwiedzanych przez turystów najczęściej (ponad 100 tys. osób w każdej z tych jednostek) znajduje się tylko 5 jednostek o funkcji wypoczynkowej: Kołobrzeg, Karpacz, Ustron, Wisla i m. Zakopane z gminą Tatrzańską. Pozostałe to miasta wojewódzkie, przeważnie o dużych walorach poznawczych: Gdańsk, Szczecin, Poznań, Łódź, Warszawa, Wrocław, Lublin, Katowice, Kraków.

W strukturze ruchu turystycznego na terenie Polski można zauważyć duże zróżnicowanie przestrzenne (ryc.1). Strefa nadmorska jest chętnie odwiedzana przez turystów, choć i tutaj występują obszary wykorzystywane w stopniu przeciętnym (10-50 tys. osób) lub bardzo małym. Duże wielkości ruchu (50-100 tys.osób) przeważają na obszarach wybrzeża szczecińskiego. Wybrzeże koszalińskie należy do obszarów wykorzystywanych co najmniej w stopniu przeciętnym. Na Mierzei Wiślanej zauważyć można tylko przeciętne wielkości ruchu, na co zapewne ma wpływ zanieczyszczenie wód Zatoki Gdańskiej.

Na obszarach wypoczynkowych strefy pojeziernej występuje co najwyżej ruch o przeciętnych wielkościach. Duże wielkości ruchu notuje się tylko w niektórych miastach wojewódzkich takich, jak Bydgoszcz, Toruń, Olsztyn i Zielona Góra. Kraina Wielkich Jezior Mazurskich i Pojezierze Mrągowskie tworzą, wyróżniając się w tej strefie, duży obszar o przeciętnych wielkościach ruchu. Część Pojezierza Suwalsko-Augustowskiego, Iławskiego i Kaszubskiego, gminy województwa bydgoskiego oraz pojedyncze gminy pozostałych województw pojeziernych należą również do obszarów wykorzystywanych w stopniu przeciętnym.

W nizinnej części kraju ruchem na tym samym poziomie charakteryzuje się obszar posiadający również jako walor wodę, obejmujący zbiornik Sulejowski i Pilicę.

W strefie górskiej największym zainteresowaniem turystów cieszą się nadal miasta i gminy o dużych walorach i dobrym zagospodarowaniu: Karpacz, Ustroń, Wisła i Zakopane, w których występuje też największy ruch turystyczny (ponad 100 tys. osób).

Pozostałe obszary są wykorzystywane w różnym stopniu. W atrakcyjnych regionach Sudetów występują przeciętne wielkości ruchu. Podobne zainteresowanie turystów dotyczy tej klasy obszarów w Karpatach: Beskidu Żywieckiego, Sądeckiego i części Bieszczadów ze zbiornikiem Solińskim.

3. Turyści zagraniczni

W 1991 r. przybyło do Polski 36834,5 tys. gości zagranicznych. Wyraźna dynamika wzrostu przyjazdów występuje od 1989 r. Większość gości - wielokrotnie przewyższających liczbę odwiedza-

jących z innych krajów - stanowią Niemcy, których przybyło do Polski 20885,4 tys. osób. Znaczące wielkości dotyczą przyjazdów z Czecho-Słowacji i krajów dawnego ZSRR. Łącznie z tych trzech kierunków przybyło 34532,8 tys. osób, co daje 93,7% ogółu odwiedzin. Tak więc zdecydowana większość odwiedzających Polskę przyjeżdża z krajów sąsiadujących.

Porównując liczbę odwiedzających z liczbą turystów korzystających z obiektów noclegowych (w okresie X.90 - IX.91 zarejestrowano 2572,6 tys. gości zagranicznych) można postawić wniosek, że dominuje ruch o charakterze przygranicznym, tranzytowym lub wykorzystujący noclegi u krewnych lub znajomych.

Ruch rejestrowany jest krótkookresowy, ponieważ średni pobyt gości zagranicznych w obiektach noclegowych wynosi 3 dni (2 noclegi) i jest podobny do poprzednich lat. Większość turystów (67,5%) nocuje w hotelach, a tylko 3,5% korzysta z krótszych lub dłuższych pobytów czasowych.

Pobyt turystów zagranicznych odnotowano tylko w 759 miastach i gminach (tab.1). Obszar Polski charakteryzuje się dominacją bardzo małych wielkości ruchu. W 629 miastach i gminach to jest w 82,9% jednostek, w których przebywali goście zagraniczni, ich liczba nie przekraczała 2000 osób. Przy tym znaczna część tych jednostek odwiedzona została tylko przez kilku lub kilkunastu turystów. Duże wielkości ruchu (50-100 tys.osób) występowały zaledwie w 6 miastach i gminach, a w 4 odnotowano ponad 100 tys. osób. Są to wyłącznie większe miasta wojewódzkie: Warszawa, Szczecin, Gdańsk, Poznań, Łódź, Lublin, Wrocław, Katowice i Kraków.

Względnie zwarty obszar, którym interesują się turyści

zagraniczni obejmuje północną, zachodnią i południową część kraju, ale i tutaj dominujące są najmniejsze wielkości ruchu. Większa liczba turystów odwiedza pozostałe miasta wojewódzkie, miasta przy głównych trasach samochodowych i przejściach granicznych oraz nieliczne, pozostałe obszary.

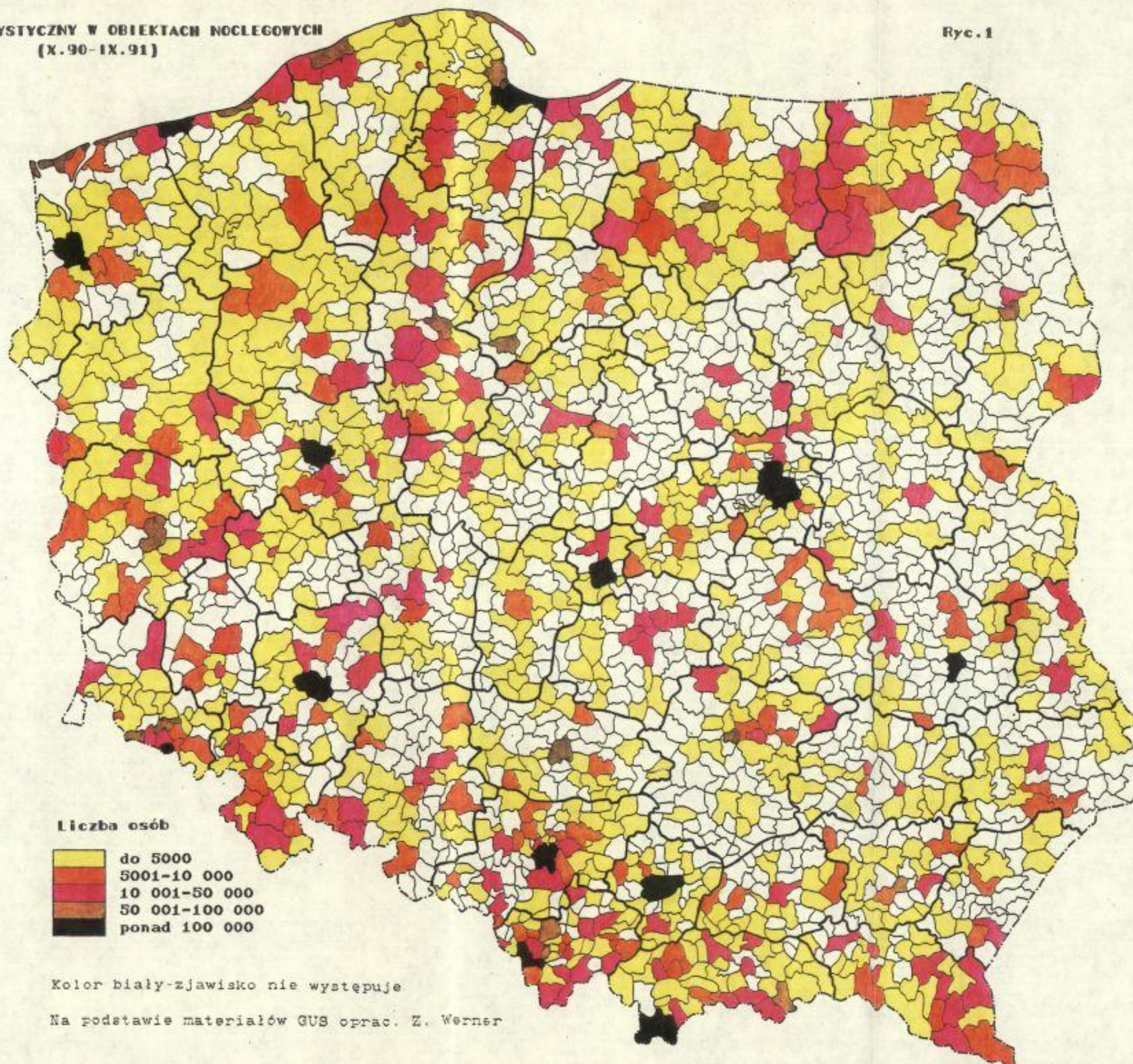
Walory wypoczynkowe nie cieszą się zbyt dużym zainteresowaniem gości zagranicznych. Są one wprawdzie odwiedzane, ale przez niewielką liczbę turystów. Tak mały ruch zauważyć można we wszystkich strefach krajobrazowych. W strefie nadmorskiej - poza Trójmiastem - większą liczbę turystów notuje się tylko w Świnoujściu, Kołobrzegu i Lebie. Na Pojezierzach rejonem większego zainteresowania jest gmina Mrągowo i Wielkie Jeziora Mazurskie. W strefie górskiej rejonem o frekwencji 1-10 tys. turystów jest Beskid Śląski - tylko w nielicznych, pojedynczych gminach odnotowano ponad 10 tys. turystów. W gminie Tatrzańskiej występuje przeciętna wielkość ruchu (10-50 tys. osób).

Tab. 1. Ruch turystyczny w miastach i gminach.

Liczba turystów	Liczba miast i gmin	%	Liczba cudzoziemców	Liczba miast i gmin	%
do 5000	827	71,2	do 2000	629	82,9
5001-10000	144	12,4	2001-10000	90	11,9
10001-50000	154	13,3	10001-50000	30	3,9
50001-100000	22	1,9	50001-100000	6	0,8
ponad 100000	14	1,2	ponad 100000	4	0,5
Razem	1161	100,0	Razem	759	100,0

Zródło: GUS i obliczenia własne.

BIBLIOTEKA IT
Archiwum Prac
Naukowo-Badawczych

WIELKOŚĆ RUCHU ZAGRANICZNEGO
W OBIEKTACH NOCLEGOWYCH
(X.90-IX.91)

Ryc. 2

